

udstrække den i Paragrafens 2det Stykke indeholdte Regel til Hjælp, ikke blot Pengehjælp. Om Mindretallets (Chr. Nielsen, Th. Nielsen og Schlegel) Vædringsforslag til denne Del af Paragrafen gjøres nedenfor Rede.

§ Paragrafens 3die Stykke, der henviser til en Lov om Arbejdernes Sikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde, finder Udvalget det korrekttere, naar Intet skal foregribes, i Stedet for den bestemte Frist at henvide til, hvad denne Lov maatte bestemme.

§ Paragrafens 4de Stykke anser Udvalget det for tilstrækkeligt at give Vedtægterne Udgang til at bestemme Pengehjælpens Ophør af den der omhandlede Grund, saa at Bestemmelsen ikke bliver obligatorisk.

Følge Flertallets Forslag under Lit. b. vil under de i Paragrafens 2det Stykke nævnte Omstændigheder al Hjælp af Kassen ophøre. Endnu lettere vil denne Situation kunne indtræde ifølge Mindretallets Forslag (Nr. 42) angaaende Affattelsen af Paragrafens 1ste Stykke. Udtræder af denne Grund den Paagjældende af Kassen, vil han kun kunne indtræde paany for fremtidige Sygdommes Skyld, under de almindelige Betingelser i § 4, jfr. § 8, 3die Stykke. Ikke blot Helbredsbedingelsen, men ogsaa Alderen vil da kunne udelukke ham, og Indtrædelsesindfud maa erlægges. Det synes imidlertid billigt, at der aabnes ham Udgang til at opnaa Forsikring mod fremtidige Sygdomme, saaledes at han slipper for Indtrædelsesindfud og ikke kommer til at lide under Aldersbetingelsen, naar blot den samme Helbredsattest, som vilde kræves ved Optagelse, stiftes til Veie. En Bestemmelse herom foreslaar man at tilføie som Slutningsstykke.

Udvalgets, henholdsvis Flertallets Vædringsforslag til denne Paragraf, ere altsaa følgende:

a) (Flertallet): § 1ste Stykke udgaar Ordet „kun“.

b) (Flertallet): § 2det Stykke sættes i Stedet for Ordene: „hyderligere Pengehjælp . . . Kassen vedblive“ Ordene: „hyderligere Hjælp af Kassen“.

c) (Udvalget): § 3die Stykke forandres Slutningen „tilkommer der ham osv.“ saaledes: „tilkommer der ham kun Pengehjælp af Sygekassen, indtil Ulykkesforsikringen træder i Kraft“.

d) (Udvalget): § 4de Stykke forandres Begyndelsen saaledes: „Det kan i Vedtægterne bestemmes, at Sygekasserne . . .“.

e) (Udvalget): Som Slutningsstykke tilføies: „Den, hvis Ret til at faae Hjælp af Kassen er ophørt, har dog Udgang til

atter at indtræde i Kassen uden at erlægge Indfud og uden Hensyn til mulige Aldersbetingelser, naar han fremstoffer en saadan Løgeattest, som kræves ved Optagelse (§ 4, 3die Stykke).

Ved Lovforslagets

§ 18 (nu § 19)

foreslaas kun, i Overensstemmelse med Udvalgets Opfattelse af Hustruens Stilling til Sygekasserne, at Ordene „deres Hustruer“ i Paragrafens 1ste Linie udgaa.

Som ny Paragraf efter § 18 (19), foreslaar Udvalget at indsætte som

§ 20

følgende Bestemmelse:

„Sigeledes kan det i en anerkjendt Sygekassers Vedtægter bestemmes, at der dannes et Fond for Alderdomshjælp for saadanne Medlemmer, der særlig have bidraet til det. For dette Fond føres særligt Regnskab. Der tilkommer ikke Kassen noget Tilfud efter denne Lov af det Offentlige i Forhold til dette Medlemsbidrag“.

Saaledes som Bestemmelsen er affattet her, i nær Tilslutning til, hvad der er foreslaaet i Lovforslagets § 18 (nu § 19) med Hensyn til Begravelseshjælp, kan der aabenbart ikke være nogen Fare ved dens Vedtagelse for det, som er denne Lovs egentlige Formaal. Bestemmelsen gaar ganske vist udenfor Sygdomsforsikringens Ramme — ligesom Bestemmelsen om Begravelseshjælp —; men den forsvares ved, at ikke saa Kasser have indrettet sig et saadant Fond for Alderdomshjælp, og at det ikke bør forlanges, at de skulle opgive dette, hvilket desuden kan have Betydning med Hensyn til Overfuds Anvendelse i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag til § 20 (ev. § 22). At der heller ikke ved dette Forslag foregribes Noget med Hensyn til Ordningen af en almindelig Alderdomsforsikring, turde være klart, og er allerede ovenfor bemærket.

§ Lovforslagets femte og sidste Afsnit findes de formelle Regler om Sygekassernes Bestyrelse, Tilsynet med dem m. v. Medens Udvalget indstiller Lovforslagets

§ 19 (nu § 21)

til uforandret Vedtagelse, har man ment at burde give Forslagets

§ 20 (nu § 22)

et noget fyldigere Indhold, der dog kun delvis medfører nogen Afvigelse i Realiteten.